

- 2) Czy art. 19 pkt 2 lit. a) należy interpretować w ten sposób, że — w każdym bądź razie wtedy, gdy statek, który należy uznać za miejsce świadczenia pracy, nie jest wykorzystywany wyłącznie lub przede wszystkim na wodach terytorialnych jednego i tego samego państwa członkowskiego, lecz, tak jak w niniejszym przypadku, w przewozie międzynarodowym jako liniowy prom w relacji Niemcy-Finlandia — za sąd miejsca, w którym pracownik zwykle świadczy pracę należy uznać sąd właściwy dla portu macierzystego statku, względnie portu prowadzącego rejestr statku, w państwie, pod którego banderą pływa ten statek?
- 3) Czy w odniesieniu do pracownika, który świadczy pracę wyłącznie na określonym statku, wykorzystywanym w przewozie międzynarodowym, należy wyjść z założenia, że nie świadczy on pracy zazwyczaj w jednym i tym samym państwie i że z tego względu na potrzeby określenia sądu właściwego w innym państwie członkowskim aniżeli to, w którym pracodawca ma siedzibę, nie należy stosować art. 19 pkt 2 lit. a), lecz art. 19 pkt 2 lit. b)?
- 4) Czy w przypadku, o którym mowa powyżej, art. 19 pkt 2 lit. b) należy interpretować w ten sposób, że za oddział, który zatrudnił pracownika można uznać również biuro, które jest prowadzone w jednym z regularnych portów początkowych statku, co prawda nie przez samego pracodawcę, lecz przez inną spółkę, którą pracodawca upoważnił do organizowania w jego imieniu, w charakterze „operatora”, ekonomicznej i technicznej eksploatacji statku i która zatrudnia w tym biurze „crew managera” do którego zadań należy koordynacja wykorzystywania zasobów ludzkich, nawet jeśli umowy o pracę nie były zawierane w tym biurze, lecz na statku przez kapitana, w biurze tym były natomiast wydawane pracownikom grafiki pracy i przyjmowane od nich zwolnienia lekarskie, jak również wypowiedziane im zostały przez zatrudnionego tam „crew managera” stosunki pracy?
- 5) W przypadku udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi twierdzącej:
- a) Czy nabywca statku, którego członkowie załogi mogli pozwać swojego dotychczasowego pracodawcę — zgodnie z art. 19 pkt 2 lit. b) — przed sąd miejsca, w którym znajduje się oddział, który ich zatrudnił, może zostać pozwany przed ten sam sąd z tego tylko powodu, że zwolnieni pracownicy podnoszą, iż zgodnie z przepisami ich zdaniem właściwego prawa krajowego, regulującymi przejście zakładu, ich stosunki pracy przeszły na obejmującego?
- b) Czy również ewentualne powództwo przeciwko dokonującemu wypowiedzeń, wymienionemu w pytaniu czwartym, „operatorowi” może zostać wytoczone przed tym samym sądem co powództwo przeciwko dotychczasowemu pracodawcy?

(¹) Dz.U. L 12, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Nocera Inferiore (Włochy) w dniu 10 września 2007 r. — Lodato Gennaro & C. SpA przeciwko Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) i SCCI

(Sprawa C-415/07)

(2007/C 283/30)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale ordinario di Nocera Inferiore

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lodato Gennaro & C. SpA

Strona pozwana: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) i SCCI

Pytania prejudycjalne

Czy interpretacji przepisów prawa wspólnotowego zawartych w wytycznych w sprawie pomocy państwa w zakresie zatrudnienia, wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2204/2002 (¹) z dnia 5 grudnia 2002 r., należy dokonywać w ten sposób, że w celu weryfikacji czy zwiększono ilość miejsc pracy, należy dokonać porównania między średnią RJR [roczne jednostki robocze] w roku poprzedzającym zatrudnienie a średnią RJR w roku następującym po zatrudnieniu, czy też w ten sposób, że należy, bądź też można, dokonać porównania między średnią RJR w roku poprzedzającym zatrudnienie a konkretną wielkością zatrudnienia w dniu nawiązania stosunku pracy?

(¹) Dz.U. L 337, p. 3.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-416/07)

(2007/C 283/31)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: Eleni Tserepa-Lacombe i F. Erlbacher)

Strona pozwana: Republika Grecka